

ПРЕС КЛИПИНГ

2. јул 2018.

НАСЛОВИ

Смедеревска железара на челичним ногама(стр.3)

Србија да скрати радно време на 6 сати као Шведска(стр.4)

Шта кочи ПРИВАТИЗАЦИЈЕ највећих српских компанија? (стр.5)

ИНТЕРВЈУ Павле Петровић: Време је да затворимо причу о платама и пензијама(стр.7)

Србија на претпоследњем месту у региону према зарадама(стр.8)

Удружење синдиката пензионера: Вратити сва права која смо имали до јуна 2014. (стр.10)

Први пројекат социјалне инклузије жена(стр.11)

Први резултати године борбе против сиве економије(стр.11)

Пензионери: Настављамо борбу, да нам се врате сва права(стр.12)

Смедеревска железара на челичним ногама

Јелена Илић

Како послује гигант са обале Дунава две године од доласка Кинеза. За неколико месеци од губитника постали фирма са профитом. Ове године могућ историјски рекорд у обиму производње

Када је кинески председник Си Ђинпинг пре две године, током историјске посете, означио Србију и Смедерево као важне тачке на "Новом путу свиле" у овом делу Европе, многи су поверовали у економско чудо. Сијеве речи, испоставило се, спасле су 5.000 радних места, а смедеревску челичану, за неколико месеци, од губитника преобратиле у добитника, који већ ове године најављује историјски рекорд у производњи.

Иако су Кинези стигли у доба највеће кризе на тржишту челика, чини се да је фабрика на добром путу да постане најконкурентнија челичана у Европи, како је прогнозирао Ју Јонг, председник "ХБИС групе", када је она званично постала власник железаре.

Кинези су ушли у фабрику 30. јуна 2016, када је она бележила губитак од око 130 милиона евра само у тој години. Већ на истеку 2016. Кинези су били у плусу од десет милиона евра. У шали, радници кажу - није тадашњи министар привреде цабе пред камерама љубио уговор о продаји фабрике.

После седмогодишњег економског амбиса, уз не мале напоре, ХБИС је успео да "оздрави" челичану. Томе у прилог говоре званичне бројке.

- У 2017. ниво производње био је 1.476.000 тона, што је најбољи резултат у протеклих седам година. Прошле године смо кроз производњу остварили 750 милиона долара, што је дало велики допринос и српској економији. Истовремено смо платили порез у износу од 39 милиона долара - каже за "Новости" директор "ХБИС груп Србија" Сихаи Сонг.

У двогодишњем економском рапорту, Сонг наводи да је извоз у сталном порасту, а ХБИС је са 201 милионом евра вредности извоза други на листи српских извозника.

- Ако упоредимо прошлогодишњи и овогодишњи извоз, забележен је велики напредак. У периоду од јануара до маја 2018. извоз је достигао ниво од 560.000 тона, што је за 43,6 одсто више у односу на исти период прошле године - каже директор ХБИС-а.

Као важну тековину досадашег учинка, Сонг наводи и очување 5.000 радних места, али и ангажовање по 200 нових радника сваке године. Кинези, такође, не крију и да су веома задовољни квалификованошћу и искуством радника у погонима.

План инвестиционих улагања је, према Сонговим речима, у потпуности испуњен.

- У протекле две године урађен је огроман посао. Пре свега, уложено је 158 милиона евра како би се подржала читава производња и процес модернизације опреме. Велики део инвестиција је имао за циљ унапређење квалитета производа како бисмо испунили захтеве купаца. Квалитет је "жила куцавица" компаније - оцењује директор железаре ХБИС.

У протекле две године новац је улаган у технолошку надоградњу. Реч је о унапређењу опреме и ремонту на Агломерацији, реконструкцији и ремонту каупера на високој пећи, ремонту конвертора у Челичани. Урађени су ремонт и технолошка реконструкција у Топлој ваљаоници, реконструкција претпруге, аутоматизација првог и другог нивоа целокупне линије ваљања, као и пројекат технолошке надоградње у Хладној ваљаоници.

Према плану, у наредне две године, до јуна 2020. године, фабрика ће наставити са инвестицијама у нову опрему и надоградњу постојеће у износу од 150 милиона евра.

Технологија и знање - две су најважније предности којима су Кинези спасли фабрику, сматрају упућени, а да је челичана сада на "челичним" ногама, доказује и подршка врха обе државе.

Циљ је максимална производња од 2,1 милион тона годишње. До тада, већ у наредних шест месеци најављују рекордну производњу.

- Овогодишња производња достићи ће ниво од 1,8 милиона тона, а производња обрађених слабова ниво од 1,7 милиона тона, што ће бити историјски рекорд у компанији - закључује директор Сихаи Сонг.

ПЛАТЕ ВЕЋЕ И РЕДОВНЕ

Председник Самосталног синдиката ХБИС-а Синиша Прелић каже да су радници задовољни односом послодавца.

- За ове две године кинески послодавац апсолутно поштује Колективни уговор. Плате се исплаћују на време, а сваке године расту, сходно уговору. Исплаћен је регрес. Производња је повећана, сви радници су упуслени - каже Прелић.

НОВИ ИНВЕСТИТОРИ ИЗ КИНЕ

Кина и Србија потписале су прошле године меморандум о разумевању о развоју кинеско-српског индустријског парка, који ће бити грађен као заједничко предузеће, а простираће се на 500 хектара индустријске зоне у Смедереву. Близина Дунава и великих коридора, али и железара, кандидовале су Смедерево за овај пројекат. То би био први кинески индустријски парк у Европи, а уједно почетак стратешке сарадње двеју земаља.

Србија да скрати радно време на 6 сати као Шведска

Танјуг

Покрет обнове Краљевине Србије (ПОКС) сматра да у Србији радно време треба да се скрати са осам на шест сати, по узору на Шведску и најављује да ће такав предлог измена Закона о раду упутити Скупштини Србије

Покрет обнове Краљевине Србије (ПОКС) сматра да у Србији радно време треба да се скрати са осам на шест сати, по узору на Шведску и најављује да ће такав предлог измена Закона о раду упутити Скупштини Србије.

"Краљевина Шведска је законом скратила радно време радника са осам на шест сати и такав пример би требало да следи и Србија", наводи ПОКС у саопштењу.

Они напомињу да је у Шведској продуктивност повећана, али и задовољство радника због чињенице да имају више времена за себе и своје породице током дана. Додају да је тиме смањен и број боловања, па самим тим и трошкови послодавца и државе, а ефикасност на послу и квалитет услуге повећан.

"Велика је заблуда да радници могу да раде пуном концентрацијом и капацитетом свих осам сати, зато је боље ефикасније радити шест сати, него мање ефикасно осам. У разговорима са представницима шведске амбасаде, добио сам потврду да је ова краљевина спремна да пренесе своја искуства нашој земљи у имплементацији овог закона, што је за Србију драгоценост", изјавио је народни посланик и председник ПОКС-а Жика Гојковић.

ПОКС подсећа и да су у Шведској поједине компаније, попут произвођача аутомобила Тојота из Гетеборга, прешле на овај систем још пре 13 година и нису га напустиле до данас, јер, осим што су добиле срећније раднике, забележиле су и већи профит.

Шта кочи ПРИВАТИЗАЦИЈЕ највећих српских компанија?

Слађана Гаврић

Покушаји приватизације гиганата, попут Комерцијалне банке, “Телекома Србија” или РТБ “Бора”, провлаче се већ годинама, а у појединим случајевима и више од деценије. Да ли су и колико политички разлози кочница ових, никад завршених, приватизација објашњава за “Блиц” сарадник Бечког института за међународне економске студије Владимир Глигоров.

Ове три велике државне компаније, свака у различитој области привреде, под лупом су политичке, а и шире, јавности дуги низ година. “Телеком Србија” је, као изузетак, држава већ продавала, па после неког времена поново вратила под своју капу. Комерцијална банка је, према договору са међународним финансијским институцијама, већ требало да буде приватизована, док РТБ “Бору” држава тренутно тражи стратешког партнера.

Глигоров наглашава да су разлози који “коче” приватизацију увек политички, али да се разликују од компаније до компаније. Тако је код “Телекома”, како он наводи, испало да је политички јефтиније смањити јавну потрошњу, а не продати јавну имовину.

- Ако власти могу да смање плате и пензије како би финансирале јавне дугове, уколико је дакле политички јефтиније смањити јавну потрошњу, а не продати јавну имовину, као што је био случај, онда ће политички притисак да се не приватизује бити већи, а евентуалне политичке користи неће бити – наводи Глигоров.

Када се ради о Комерцијалној банци, он истиче да је свакој власти увек корисно да има банку.

- Тако да су политички интереси на страни очувања тог власништва. Политички разлози су и ту најважнији као и у свим другим случајевима. Уз то, банке не могу нарочито добро да послују у привреди која је углавном у рецесији већ готово једну деценију. Тако да вероватно не постоји неки нарочито велики приватни интерес да се у ту банку улаже – каже Глигоров.

Приватизација као део програма реформи

С друге стране, код РТБ “Бора” је ситуација нешто другачија.

- Како је реч о руднику и о индустрији заснованој на њему, ту је готово увек боље да постоји неко јавно и приватно партнерство, јер су ризици и њихова волатилност значајно велики. Тако да је државна финансијска подршка готово неизбежна, услед чега је добро да комерцијални и стабилизациони интереси буду веома јасно дефинисани у уговору између државе и приватних партнера – наглашава наш саговорник.

На питање зашто је последњих година поново актуелна продаја “Телекома”, Глигоров каже да се то дешава више по инерцији.

- Ствари би се могле променити уколико би се или добила заиста повољна понуда или ако би продаја “Телекома” била део свеобухватнијег програма реформи. Ово друго би вероватно претпостављало промену странке на власти. И једно и друго је мало вероватно у догледно време.

Он сматра да је приватизација ове компаније добра идеја.

- Нема разлога зашто би се држава бавила том врстом активности. Новац који је уложен у “Телеком” могао би бити уложен у активности за које не постоји приватни интерес. У развој, како се то каже, уместо што се за ту сврху узимају кредити. Међутим, потребно је да постоји

развојна стратегија и ефикасна администрација, а ни једно ни друго тренутно не постоји – наводи Глигоров.

Како је објаснио, два су основна разлога зашто претходни покушаји приватизације ове компаније нису успели.

- Први јесте тај што није постигнута очекивана цена. После 2008. тешко је било добити понуду која би одговарала претпостављеној вредности компаније. Изгледи српске привреде нису били оптимистички, свакако не као у време пре 2008. године. Други разлог јесте јак притисак јавности. Приватизације су генерално биле непопуларне после 2008. због раширене представе о корупцији и због тога што се у њима видео један од разлога рђавих привредних кретања која су уследила. Посебно је влада била неуспешна у објашњавању зашто се продаје компанија која остварује добит – истиче Глигоров, и додаје да је тада створен утисак да ту нису чиста посла, па је једино висока цена могла да буде адекватан одговор.

- А њу није било могуће постићи у привреди која је била, или се очекивало да ће бити у рецесији – закључује он.

Властима је увек корисно да имају банку

Иста тема, али мало другачији мотиви стоје иза дугогодишње најаве изласка државе из власништва у Комерцијалној банци.

- Опет су ту два основна разлога. Један јесте да обавезе према међународним финансијским установама нису обавезујуће у истој мери као рецимо оне везане за уравнотежење буџета. То су више препоруке него услови. Евентуално не извршавање не повлачи, рецимо, немогућност да се повлаче кредити Светске банке. Други разлог јесте да је властима увек корисно да имају банку. Тако да су политички интереси на страни очувања тог власништва – сматра Глигоров.

Он се, иначе, залаже за приватизацију банака.

- Више је разлога зашто није потребно да банке буду у јавном власништву. Важнији је тај што је финансијски сектор углавном приватизован, тако да банка у јавном власништву не може, а да се не понаша као да је у приватном. Услед чега нема неке посебне користи од јавног власништва које не доноси неку јавну корист. Мање важан је тај што политички утицај у банкарским пословима најчешће није пожељан, а неизбежан је ако је банка у државном власништву – каже наш саговорник.

Према његовом мишљењу, продаја РТБ “Бора” је боља опција за ово предузеће уколико се заузме став да се држава неће мешати и ако та приватна компанија евентуално пропадне.

Неки вид партнерства прихватљив за “Бор”

- Ако те спремности нема, неки вид партнерства је боље решење. Под претпоставком да су ризици и одговорност за њих јасно дефинисани и да су ваљано подељене обавезе према њима – наглашава Глигоров, и додаје да није добро уколико држава преузме дугорочне ризике, а приватни партнер има краткорочне користи, као што је чест случај код стратешких партнерстава.

Он наводи и да су јавне обавезе према том предузећу на дужи рок значајно веће уколико је држава власник, јер је мањи интерес да се води рачуна о профитабилности.

- Проблем је најчешће у томе што се приватни партнер тражи када су већ финансијске и управљачке обавезе веома велике, услед чега су услови релативно рђави за јавни интерес. Што је вероватно случај са “Бором”, као раније са “Железаром” и у другим случајевима када су коначно државна предузећа или пропала или су продата будзашто – закључује Глигоров.

ИНТЕРВЈУ Павле Петровић: Време је да затворимо причу о платама и пензијама

Сузана Лакић

Уколико Влада постојећи фискални простор потроши на прекомерно повећање пензија и плата у јавном сектору, не само што ће опет урушити буџет већ ће неизбежне инвестиције морати да спроводи у неповољном фискалном окружењу, оценио је у разговору за "Блиц" Павле Петровић, председник Фискалног савета.

Влада не би смела да понавља грешке из прошлости када је повољније фискалне токове користила за популистичке мере. То што Влада има довољно средстава да већ од 2019. повећа издавања на приоритете, попут заштите животне средине, не гарантује да ће се то и десити - нагласио је Петровић.

Мислите ли да је дошло време да се затвори прича око плата и пензије?

- Јесте и то због тога што су расходи за плате и пензије сада у односу на економску снагу земље и БДП. Њиховим смањивањем кроз три године маса плата и пензија је дошла на економски одржив ниво, односно на осам одсто БДП у случају плата и 11 одсто БДП код пензија. Сада их је потребно закључати на том нивоу. Њихов раст у будућности зависиће од економске снаге земље и раста БДП, то зависи од инвестиција. То значи да када крајем ове године прође најављено повећање треба подвући црту и кренути са јавним инвестицијама.

У Влади траже повећање од осам до десет одсто.

- Са платама је чиста ситуација, требало би да расту онолико колико расте и БДП, што је око шест одсто и то је оно што је одрживо. Сваки већи раст не би ваљао јер није економски одржив. Такође, плате у државном сектору већ су веће од зарада у приватном сектору и то за 20 одсто. Додатни раст само би значао већи распон, што није економски оправдано али ни рационално јер стимулишете јавност да наваљује на државни сектор, а дестимулишете запослене код приватника.

Хоће ли плате у приватном сектору расти следеће године?

- Хоће, и то оправдано. Треба очекивати благи раст од четири до пет одсто.

Кажете да је буџет државе ушао у мирније воде. Који изазови нам предстоје?

- Сада се отвара простор за решавање приоритетних изазова земље. Смањен је јавни дуг, мање су камате, додатна средства држава има и по основу смањења отплате гаранција и дугова јавних предузећа. Буџет за 2019. је прилика да се направи одлучан заокрет, фискални простор не би требало потрошити на популистичке мере. Важни правци које види Фискални савет јесу јавне инвестиције. Оне би подстакле привредни раст који нам је неопходан, а већи раст би створио услове да домаћи и приватни сектор више инвестира и ствара нову вредност. Са улагањима у путеве и железницу иде добро, преостале су инвестиције у заштиту животне средине јер Србија је тренутно међу најзагађенијим земљама у Европи што угрожава здравље становништва, погоршава квалитет живота и кочи привредни раст. Израчунали су да би у заштиту животне средине у наредних десет до петнаест година требало уложити око 500 милиона евра годишње. То је приближно једнако годишњим улагањима државе у пољопривреду или трећини буџета Министарства просвете. Од улагања у заштиту животне средине имали бисмо двоструке користи, квалитетнији живот и економске бенефите. То би донело раст БДП од најмање пола процента. Тада би Србија имала годишњи привредни раст од четири одсто, што би допринело решавању кључних проблема.

Одлагањем улагања у заштиту животне средине Србија би могла да плаћа пенале ЕУ.

- Ове инвестиције ће пре или касније морати да се реализују. Одуговлачење или њихов потпуни изостанак значаће спору и неефикасну реализацију инфраструктурних пројеката. То може довести Србију у незавидну позицију према ЕУ. Европска комисија контролише спровођење

законодавства у области животне средине у земљама чланицама и кандидатима и у случају да дође до пробијања рокова за уклањање са европским директивама Србија ће готово извесно плаћати пенале ЕУ који могу износити 20 до 40 милиона евра годишње.

Србија међу најзагађенијим земљама у Европи

- Вода за пиће је лошег квалитета, неисправна је у више од 40 јавних водовода, а у селима преко 60 одсто. Имамо преко 3.500 дивљих депонија, најмање једна трећина грађана је изложена загађеном ваздуху за који се процењује да превремено однесе најмање 10.000 живота годишње. Највећи градови, Београд и Нови Сад, комуналне отпадне воде директно испуштају у Дунав и Саву, што је у Европи недопустиво. Само 55 одсто становништва има канализациони прикључак, а просек у централној и источној Европи је 84 одсто - оценио је Петровић одговарајући на питање шта Србију сврстава међу најзагађеније земље у Европи.

Где су радници најбоље плаћени

Србија на претпоследњем месту у региону према зарадама

Пише: Ал Јазеера

Реформа тржишта рада приоритети су влада земаља региона Западног Балкана. Према статистичким подацима, ове земље заостају за просјеком Европске уније.

Иако радници у Албанији имају највише радних сати у Европи, они су на дну европске листе када је у питању зарада.

Продуктивност рада најбоље се мери односом БДП-а и утрошених радних сати.

У Хрватској су показатељи продуктивности рада бољи, али су без тренда раста. Босна и Херцеговина заостаје у односу на земље чланице Европске уније и продуктивност је на нивоу од 31 одсто од ЕУ просека у 2015. години.

Према продуктивности рада, земље регије налазе се у „златној“ средини листе коју објављује УН-ова агенција за која промовише социјалну правду и међународно призната људска и радничка права.

На листи 189 земаља коју је објавила Међународна организација рада (ИЛО), од земаља Западног Балкана најбоље је рангирана Хрватска, која се налази на 56. месту. У тој земљи радник је прошле године у просеку плаћен 54.598 долара, што износи 27 долара по сату.

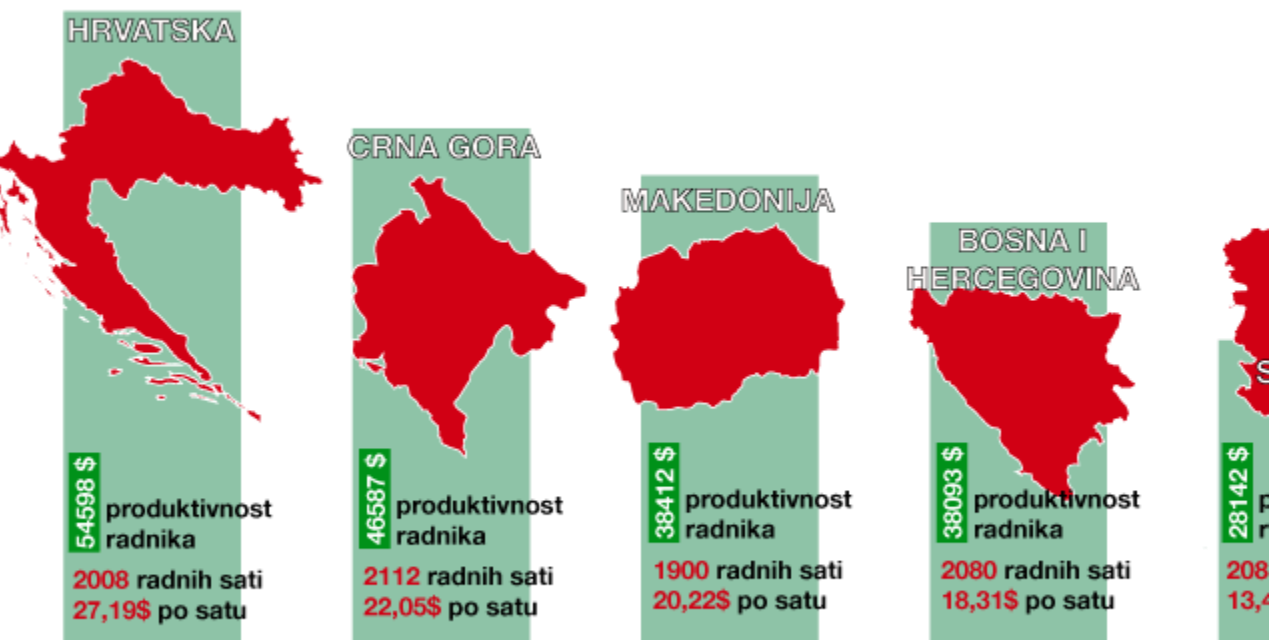
Радници у Црној Гори су плаћени у просеку 22 долара, а у Македонији 20.

Испод двадесет долара износи зарада по сату радника у Босни и Херцеговини (18), Србији (13) и Албанији (12).

Koliko zarađuju radnici u regiji

ALJAZEERA

Izvor: www.ilo.org

Најпродуктивније земље свијета

1. Ирска – 83,1 долара
2. Луксембург – 81,2
3. Норвешка – 79,2
4. Белгија – 64,6
5. Данска – 63,5
6. САД – 63,3
7. Холандија – 61,7
8. Француска – 60,0
9. Немачка – 59,9
10. Швајцарска – 58,0

* Извор: ОЕЦД

Статистички подаци показују да радници у Албанији раде 42,9 сата седмично, што износи 2.231 сата годишње. Упркос високом седмичном фонду, радници у Албанији зарађују најмање у Европи и налазе се на 99. месту светске листе.

Према подацима Организације за економску сарадњу и развој (ОЕЦД), најпродуктивнији су раднији у Ирској, који су плаћени 83,1 долар по сату. Следе радници у Луксембургу и Норвешкој, а Сједињене Државе налазе се тек на шестом месту.

Удружење синдиката пензионера: Вратити сва права која смо имали до јуна 2014.

Пише: ФоНет

Удружење синдиката пензионера Србије саопштило је данас, поводом „нејасних образложења председника Србије Александра Вучића у вези са пензијама“, да наставља борбу да се пензионерима Србије у потпуности врате сва права која су имали до јуна 2014. године.

То, како се наводи у Прогласу пензионерима Србије, подразумева враћање на основни Закон о пензијском и инвалидском осигурању, да се поново успостави систем усклађивања пензија са трошковима живота два пута годишње, а који неће зависити од воље једног човека и да се поништи садашња структура Управног одбора ПИО фонда, у коме Влада има већину.

Синдикат пензионера Србије одавно не верује речима Александра Вучића, ранијег првог потпредседника Владе, потом премијера, а данас Председника Републике, који је творац идеје да се финансијски проблеми Србије решавају отимањем личне својине пензионера, наводи се у саопштењу.

Борићемо се свим синдикалним средствима, самостално, али и уз помоћ других синдиката и невладиних организација, као и Европског синдиката пензионера ФЕРПА да се Закон о привременом начину исплате пензија поништи, да се свим оштећеним пензионерима, односно члановима породица, ако су у међувремену умрли, врате одузета средства, са припадајућом законском каматом, а да се повећања пензије до којих је долазило у међувремену свим пензионерима укомпонују у усклађивања којих је требало да од 2014. године до данас буде бар осам пута.

Синдикат поставља питање зашто Ана Брнабић није одговорила на питање Карле Кантоне, генералне секретарке ФЕРПА, „када ће се укинути закон о смањењу пензија и како ће се обештетити пензионери“.

Наша акција „Од ПИО фонда до Стразбура“ и започети судски процеси настављају се без обзира на изјаве које су се појавиле у јавности, јер више не можемо веровати никоме, ни Уставном суду, ни другим урушеним институцијама, истиче синдикат.

Додаје се и да синдикат не признаје одлуке УО ПИО фонда донете на сумњивим телефонским седницама да се бање уступе Влади, јер су те одлуке донели чланови УО које је претходно у тај исти одбор именовала Влада Србије.

Даље руке од туђе имовине, јер ћете због овога морати да одговарате! Кад-тад, истиче се у Прогласу.

Пензионерима се у прогласу поручује да борба није завршена, јер „Ништа није готово – док не буде готово“. Нема повлачења, нема предаје!

И кад вас следећи пут Синдикат пензионера позове на протест, или протестну шетњу због дубоког и дуго година таложеног незадовољства начином на који живимо – одазовите се. И поведите децу и унуке. Ово је борба и за њихову будућност, наводи се у Прогласу Удружења синдиката пензионера Србије.

Једанаест жена жртава породичног насиља добило је стални посао након тромесечне обуке

Први пројекат социјалне инклузије жена

Пише: В. Р.

Шестомесечни пројекат „Самостални живот“ које је реализовала ОЦД Одбор за људска права и СОС телефон, уз подршку УНДП-а завршен је више него успешно јер је 11 од 14 жена код послодаваца у Врању након тромесечне обуке добило стално запослење.

Ово је речено на завршној конференцији на којој су јавности саопштени резултати пројекта. Код избора послодаваца, како се наводи у саопштењу тима СОС телефона, примењиван је принцип да врста производње и радно место одговарају радним могућностима жена из породичног насиља што су послодавци и прихватили.

Подршка Агенције УНДП односила се на обезбђивање средстава за зараде, као и порезе и доприносе и надокнаду путних трошкова за сваку од упошљених жена које су кроз тромесечну обуку, а касније и рад овладале вештинама у текстилној, угоститељској, кожарској и прехранбеној индустрији у Врању.

„Ово је врло захтеван програм који подразумева одређени временски период прилагођавања јер многе од жена су тек сада примиле своју прву зараду у животу, а имају између двадесет пет и педесет година“, наводе из Одбора за људска права у Врању и додају да је осам жена живело искључиво од социјалне помоћи пре него што су добиле прилику за стално радно ангажовање.

Први резултати године борбе против сиве економије

Извор: Танјуг

БЕОГРАД: Влада Србије и Национална алијанса за локални економски развој (НАЛЕД) представиће сутра резултате Националног програма за сузбијање сиве економије у првих шест месеци Године борбе против сиве економије.

Како је најављено из владе, резултате ће представити председник Координационог тела за сузбијање сиве економије и министар пољопривреде Бранислав Недимовић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић и министар државне управе и локалне самоуправе Бранко Ружић.

Осим њих, обратиће се и извршна директорка НАЛЕД-а Виолета Јовановић, као и Јелена Ристић, испред Савеза за фер конкуренцију.

На свечаности у Скупштини града Београда биће уручена признања и наградни чекови најактивнијим заједницама у такмичењу општина и градова у наградној игри „Узми рачун и победи“.

Представницима компанија које подржавају Годину борбе против сиве економије и наградну игру „Узми рачун и победи“ биће уручене плакете захвалности.

Пензионери: Настављамо борбу, да нам се врате сва права

Извор: ФоНет

Удружење синдиката пензионера Србије саопштило је поводом "нејасних образложења председника Србије Александра Вучића у вези са пензијама", да наставља борбу да се пензионерима Србије у потпуности врате сва права која су имали до јуна 2014. године.

То, како се наводи у Прогласу пензионерима Србије, подразумева враћање на основни Закон о пензијском и инвалидском осигурању, да се поново успостави систем усклађивања пензија са трошковима живота два пута годишње, а који неће зависити од воље једног човека и да се поништи садашња структура Управног одбора ПИО фонда, у коме Влада има већину.

Синдикат пензионера Србије одавно не верује речима Александра Вучића, ранијег првог потпредседника Владе, потом премијера, а данас Председника Републике, који је творац идеје да се "финансијски проблеми Србије решавају отимањем личне својине пензионера", наводи се у саопштењу.

"Борићемо се свим синдикалним средствима, самостално, али и уз помоћ других синдиката и невладиних организација, као и Европског синдиката пензионера ФЕРПА да се Закон о привременом начину исплате пензија поништи, да се свим оштећеним пензионерима, односно члановима породица, ако су у међувремену умрли, врате одузета средства, са припадајућом законском каматом, а да се повећања пензије до којих је долазило у међувремену свим пензионерима укомпонују у усклађивања којих је требало да од 2014. године до данас буде бар осам пута", додаје се.

Синдикат поставља питање зашто Ана Брнабић није одговорила на питање Карле Кантоне, генералне секретарке ФЕРПА, "када ће се укинути закон о смањењу пензија и како ће се обештетити пензионери".

Наша акција "Од ПИО фонда до Стразбура" и започети судски процеси настављају се без обзира на изјаве које су се појавиле у јавности, јер више не можемо веровати никоме, ни Уставном суду, ни другим урушеним институцијама, истиче синдикат.

Додаје се и да синдикат не признаје одлуке УО ПИО фонда донете на сумњивим телефонским седницама да се бање уступе Влади, јер су те одлуке донели чланови УО које је претходно у тај исти одбор именовала Влада Србије.

"Даље руке од туђе имовине, јер ћете због овога морати да одговарате, кад-тад", додаје се у Прогласу.

Пензионерима се у прогласу поручује да борба није завршена.